AM: 1115 2016 00155

Η εργασία έχει υλοποιηθεί σε C++ (and compiled with g++), βέβαια γίνεται περισσότερη χρήση συναρτήσεων/βιβλιοθηκών της C . Για την shared memory, χρησιμοποιήθηκε η αντίστοιχη System V Shared Memory (αν δεν κάνω λάθος) και όσον αφορά semaphores => POSIX semaphores.

Από δομές δεδομένων, χρησιμοποίησα μια **απλή συνδεδεμένη λίστα** (single linked list **τοπική** για τον **port-master**) <u>για να διατηρώ τη σειρά</u> (more on this later). Όσον αφορά τη κοινή μνήμη, χρησιμοποίησα διάφορα δικά μου structs όπως **SHM, Application_form, Position_Port** . Πέρα από αυτά χρησιμοποίησα static sized πίνακες, εντός των structs, για αποθήκευση πληροφοριών (strings κλπ) .

Source Files: myport.cpp(root), vessel.cpp, port-master.cpp, monitor.cpp, PriorityList.

Όσον αφορά τους semaphores, έχω δώσει εκτενής περιγραφή στο Mystructs.hpp αρχείο.

Για τις **προτιμήσεις (upgrades**), των πλοίων. 1) <u>Τσεκάρονται τελευταίες</u>, ο καταναλωτής δεν θέλει να πληρώσει παραπάνω. 2) <u>Ακριβής προτίμηση θέσης</u>, πχ αν upgrade = Large, ψάχνω θέση μόνο για Large και όχι για Medium.

Γενικά τα βασικά συστατικά της υλοποίησης μου είναι τα εξής:

- 1. <u>Queue</u>(semaphore): Η Queue είναι μια ουρά αιτημάτων(τόσο για είσοδο, όσο και για έξοδο). Δηλαδή μας ενδιαφέρουν τα αιτήματα και όχι τα vessels (αποκλειστικά). Κατά αυτό τον τρόπο διατηρούμε (εν μέρει) το FCFS. Αυτός ο σημαφόρος αρχικοποιείται με 0, έτσι ώστε κάθε αίτημα να μπλοκάρεται, μέχρι ο port-master να είναι διαθέσιμος να το εξυπηρετήσει.
- 2. <u>Application_Form</u>(Struct in Shared Memory): Αφού ξυπνήσει το vessel, πρέπει κάπως να <u>ενημερώσει τον port-master για το αίτημα του</u>. Για αυτό έχουμε το application form, κατά το οποίο το vessel γράφει τα στοιχεία του στη μνήμη, και μετά τα διαβάζει ο port-master. Αφού γράψει το αίτημα του , μπλοκάρει στο semaphore in_evaluation.
- 3. <u>In_evaluation(</u>Semaphore): Εδώ μπλοκάρει ο <u>vessel</u> αφού γράψει το αίτημα του, και περιμένει να αποφασίσει ο port-master, αλλάζοντας τη μεταβλητή <u>bool</u> <u>approved μέσα στο Application_Form</u>.
- 4. <u>Full(</u>Semaphore): Εδώ μπλοκάρει ο <u>port-master</u>, αφού ξυπνήσει κάποιο αίτημα/vessel και περιμένει μέχρι να γράψει, το <u>vessel</u>, το αίτημα του στο <u>application_form</u>, αλλάζοντας τη μεταβλητή <u>bool approved</u> μέσα στο <u>Application_Form</u>.
- 5. <u>Maneuver_pm(</u>Semaphore): Εδώ μπλοκάρει ο <u>port-master</u>, αφού <u>εγκρίνει</u> κάποιο αίτημα/vessel και περιμένει μέχρι <u>να τελειώσει την κίνηση του vessel στο λιμάνι</u>. Κατά αυτό τον τρόπο, <u>εγγυούμαστε ότι δεν κινείται κανένα άλλο vessel</u>(ένα vessel γράφει στο <u>application_form</u>, και γενικά μόνο ένα εξυπηρετείται τη φορά). Ξυπνάει ο port-master, μόνο όταν του δώσει σήμα το αντίστοιχο vessel.

- 6. <u>PriorityQueues(</u> 6 Semaphores): Ένα αίτημα εισόδου , μπορεί να αποτύχει μόνο αν δεν υπάρχει διαθέσιμη θέση για να τον καλύψει (ούτε για το size του, ούτε για μεγαλύτερο(upgraded)) (όσον αφορά τη μοναδικότητα στη κίνηση, ο παραπάνω semaphore την καλύπτει. Άρα όταν αποτύχει η αίτηση μπαίνει σε ουρά προτεραιότητα/semaphores, έτσι ώστε με το που αδειάσει κάποια θέση, να εξυπηρετήσουμε πρώτα αυτούς και να διατηρήσουμε FCFS & Available. Κάθε ουρά είναι αρχικοποιημένη στο 0 , για να μπλοκάρει. Για αυτό το λόγο έχουμε 6 <u>PriorityQueues:</u> (3 normal + 3 upgrade)
 - a. Pr Small: Για τα small καράβια, που δεν έχουν upgrade.
 - b. **Pr_Medium:** Για τα **medium** καράβια, που **δεν έχουν upgrade**.
 - c. Pr Large: Για τα large καράβια, που δεν έχουν upgrade.
 - d. **Pr_uSM:** Για τα **small** καράβια, που έχουν προτίμηση **upgrade** για **Medium** θέση.
 - e. **Pr_uSL:** Για τα **small** καράβια, που έχουν <u>προτίμηση **upgrade** για **Large**</u> θέση.
 - f. Pr_uML: Για τα medium καράβια, που έχουν προτίμηση upgrade για Large θέση.
 - *** Σημείωση, τα πλοία που θέλουν να βγουν, πάντα εγκρίνεται η αίτηση τους, όταν έρθει η σειρά τους(γιατί μόνη προϋπόθεση είναι να μην κινείται κανένας στο λιμάνι → no priority queue).
- 7. <u>PriorityList</u>(Single Linked List): Είναι τοπικά αποθηκευμένη στον port-master. Αν διασκορπίσουμε τις αποτυχημένες αιτήσεις στα priority queues, πως κρατάμε την σειρά εξυπηρέτησης των priority? Με το PriorityList. Κάθε φορά που δεν εγκρίνεται το αίτημα, δημιουργείται ένας κόμβος της λίστας, ο οποίος μπαίνει πάντα στο τέλος (ουρά FIFO με λίστα). Αυτός ο κόμβος περιέχει ένα string ,το οποίο δείχνει ποιον PriorityQueue να ξυπνήσουμε (εφόσον υπάρχει διαθέσιμος χώρος για να τον ικανοποιήσουμε, αλλιώς μεταβαίνουμε στον επόμενο κόμβο: from head → tail). Επομένως, πετυχαίνουμε πραγματικά FCFS & Available .
 - ** Σημείωση: Κάθε φορά ο port-master, τσεκάρει πρώτα αν μπορεί να εξυπηρετήσει τα priority αιτήματα και μετά κοιτάζει το semaphore queue.

Διάφορες Σημειώσεις:

- 1. Θεωρώ **χρόνο αναμονής**, τόσο ,την "<u>ανταπόκριση" του port-master</u>, για το αίτημα **εισόδου**, όσο και της **εξόδου**.
- 2. **Κοστολογώ** την ώρα, <u>από τη στιγμή που θα πάρει έγκριση και θα μπει</u>, μέχρι να <u>πάρει έγκριση και να βγει από το λιμάνι</u>. Δηλαδή κοστολογώ <u>και τα 2</u> <u>maneuvers</u> του vessel, <u>καθώς και τη διάρκεια ελλιμενισμού/sleep()</u>.
- 3. Το πλοίο ξύπναει και βλέπει το κόστος του , στα **k/2** του χρόνου sleep().
- 4. **Shared Memory:** Αρο πάνω προς τα κάτω:

- a. **Struct SHM:** εδώ βρίσκονται οι <u>περισσότερες **μεταβλητές**</u> και τα απαραίτητα **offset**.
- b. **Struct Position:** (Capacity1+Capacity2+Capacity3) *sizeof(struct Position). Εδώ είναι οι συνεχόμενες **θέσεις του λιμανιού**, και τις χειριζόμαστε με τα κατάλληλα offsets. (Public ledger)
- c. <u>PL Records(char*):</u> **20 * sizeof(char**). Εδώ υπάρχει το **όνομα** του <u>ιστορικού του Public Ledger(</u>άρα και πρόσβαση σε αυτό).
- d. <u>Log Name(char*):</u> **10 * sizeof(char)**. Εδώ υπάρχει το **όνομα** του <u>Logger</u>(άρα και πρόσβαση σε αυτό).
- e. <u>Struct Application_Form</u>: sizeof(Application_Form). Πληροφορίες για αυτό, υπάρχει παραπάνω
- 5. Σημαντικό, για πρόσβαση στη μνήμη, ακολουθούμε τη λύση του προβλήματος readers/writers. Δηλαδή, 2 semaphores(mutex, rw_mutex) και 1 counter → readers_count. Με αυτό τον τρόπο εξασφαλίζουμε ότι κανένας δεν γράφει, αν κάποιος διαβάζει και αντίστοιχα κανένας δεν διαβάζει αν κάποιος γράφει.